

Als ik terugkijk in ons leven
zie ik dat het kleinste teken
de kleinste handreiking
al genoeg is, om weer mezelf te zijn

De reizen, die we samen maakten
de kiekjes zijn zo waar,
zo werkelijk
en dat wij daar geweest zijn.
Kleine zakjes aarde, een steentje,
een kleinood,
die jij soms voor me meebracht

Maar met het regiem van ouder worden
is de wanorde nabij

In onze tuin zie ik hommels en bijen
stoeien om de mooiste bloem
Vlinders dwarrelen door thermiek
van de wind
In de avond horen we vogels nog fluiten
voordat de nacht valt

Wellicht volg jij mijn schaduwbeeld
maar ik hervind mezelf in onze
verrukkelijke HOF van EDEN

Anja Massee
Mei 2015